

Drama apsurdna u potpunosti napušta zakonitosti klasične drame stare preko dva milenijuma. Njen naziv je i proistekao iz njenog sadržaja: apsurdni su joj likovi, apsurdne su situacije i iskazi.. Apsurd je proizvod načina kazivanja ili prikazivanja u kome se ne otkriva nikakav smisao, odnosno nameće se besmisao - ono što je kazano ili prikazano je čista besmislica, odnosno ruganje smislu. Iz apsurdnih slika se ne može dokučiti ništa jer su one same po sebi apsolutni besmisao. Apsurdno kazivanje, slike i likovi predočavaju nelogičnost, nerazboritost, nerazumnost i ludilo svijeta i života.

"Čekajući Godoa" je gotovo realistična priča o dvije propalice, skitnice, koje se odavno poznaju, od kojih je jedan kulturniji i intelektualniji, superiorniji - Vladimir, dok je drugi spontaniji, letargičniji i dobrovoljno podređen. Njih dvojica se nalaze na mjestu na kojem su zato što čekaju izvjesnog Godoa. U toku tog praznog dana, koga skitnice ispunjavaju kako najbolje umiju, nailazi Poco, gospodar, sa svojim slugom Lakijem i kraće se zadržava u razgovoru sa njima. Ubrzo pošto Poco i Laki odu, pojaviće se jedan Dječak i javiti da Godo tog dana ne može da dođe, tako da će Vladimir i Estragon morati i u drugom činu komada da nastave sa čekanjem, opet bez uspjeha, jer će se ponovo pojaviti Dječak sa istom, razočaravajućom vješću.

Karakteristika ove drame je odsustvo radnje koja bi imala svoj početak, trajanje i rasplet. Radnja se može opisati fabulom u kojoj su svi segmenti radnje u uzročno – posljedičnoj vezi. Ovdje se takva fabula ne može iskazati: ako bismo željeli da kažemo šta se dešava u drami, naš opis bi izgledao otprilike ovako: »Vladimir i Estragon čekaju nekakvog Godoa. On ne dolazi. Nedešavanje i namjenjanje su osnovna karakteristika ove drame. Svako dešavanje vodi nekom rezultatu ili cilju, nekoj promjeni. Ovdje to nedostaje."

Ovaj citat sadrži sve elemente sadržine drame: nedešavanje, nepromjenjivost, ćutanje, nemicanje. Rudimenti radnje sadržani su u kretanjima po sceni, pokretima, pantomimom.

Samo je vizuelna strana ta koja je u funkciji stvaranja iluzije dešavanja i promjena, u suštini niti se šta događa niti se šta mjenja. Ovi vituelni utisci, stvoreni klovnovskim pokretima, djeluju smješno: smješno je prvi utisak i prvo reagovanje publike ili čitaoca, a eventualno neko skriveno značenje, koje traži udublivanje i tumačenje, dolazi naknadno. Tako, npr., stalno Vladimirovo zavirivanje u šešpir i istresanje iz njega onoga čega tamo nema, i Estragonovo zavitanje u cipelu; potom ona beskrajna igra cilindra, čiji opis ispunjava čitavu stranicu - u prvom sloju djeluju kao što su djelovali gegovi u farsama, i to je ono što unosi u publiku smjeh. A šta može iza toga da se domisli, to je pitanje više za istraživača, nego za gledaoca. Kretanje se svodi na koračanje po pozornici, sjedanje i ustajanje, padanje i dizanje, pokrete ruku i tijela. Nijedno kretanje, osim dolaska na pozornicu i odlaska sa nje, na čini radnju u smislu događajnog tokau prostoru i vremenu, koja bi nešto mjenjala u svakodnavnici ili životu pojedinca, odnosno u odnosima među akterima drame.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com